

Winnende gedichten:

1e prijs

Verborgen boodschappen

brood, courgette, sla en fruit
hoe jouw handen op mijn huid

nee: eieren, toiletpapier
en dat kuiltje ergens hier

focus: aubergine, prei
steeds liet ik je dichterbij

stop nu: peper, zout, azijn
het genot dat grenst aan pijn

help me: chocola en ijs
geheim verlangen heeft een prijs

geur van wijn en tandpasta
koude koffie en daarna

oja: koffie, bladerdeeg
laatste woorden, hoe je zweeg

maar weer zakdoekjes, twee pakken
allesreiniger, afvalzakken

heb ik alles wat ik zocht
ik zou je missen als het mocht

Gertrüd Reinink, Zwolle

2e prijs

inhoud noodpakket

knijpkat opwindradio kompas en hoogtemeter
ongelezen boeken schietlood blikopener en
pleepapier zwitsers zakmes zippo zoethout
zware shag pleister noodverband en jodium
touw kaarsen kaas en ham uit blik oploskoffie
en bastenaker koek een foto van het koningshuis
een witte vlag een cursus vreemde talen
bijgelegde ruzies met de burens het dagboek dat
ik vond van een vergeten liefde met de woorden
die ik blijf herlezen ik zou je missen als het mocht
tussen gedroogde immortellen en een handtekening
van twan vet

Gerard Scharn, 's Hertogenbosch

3e prijs

Geraakt

soldaat tot Mata Hari

Daar sta je, keurig in de plooi,
met grijze jas en vilten hoed,
alsof je naar een feestje gaat.
Je checkt een lok: je haar zit goed.

Voor jou geen blinddoek; je gelaat
licht op in ijle straaltjes zon.
Je bent er klaar voor, zeg je zacht
en je vergeeft dit peloton.

Daar sta je, bleekjes, en je wacht,
terwijl je nog geen traantje pinkt.
Integendeel: je geeft geen kik.
Je lonkt tot het bevel weerklinkt.

Vlak voor ik vuur, vang ik je blik,
een laatste blik: ik ben verkocht.
Je bent zó godvergeten mooi,
ik zou je missen als het mocht.

Judith Niekens, Leeuwarden

4e prijs

Ontbijttafelblues

Ineengevouwen lig ik op het tafellaken
verlangend naar jouw handen op mijn huid.
Je slaat mij open. Kruimels van beschuit
laten mijn letters knisperend ontwaken.

Wij hebben samen onze rituelen;
ik naast jouw bord, jij met een kop Earl Grey.
Je scant de headlines van mijn wel en wee,
bladert dan door naar opgewekter delen.

Ik zou je missen als het mocht gebeuren
dat jij mij ongelezen in de kliko smeeft
of erger nog, mij zomaar aan een ander sleet;
die ontrouw zou mij innerlijk verscheuren.

Maar deze ochtend heb ik niets te vrezen.
Jij drinkt je thee. En ik? Ik word gelezen.

Roelie Prins, Apeldoorn

5e prijs

Kantoor

Ik werk hier al zo'n vijfendertig jaren.
De oude Jansen was nog directeur.
Ik kwam als hulpje van meneer van Baren.
We hadden een kantoor met dichte deur
om zo in alle rust de klus te klaren.
De koffiedames brachten bakkies pleur.

De oude Jansen was al bijna tachtig,
maar altijd nog onmisbaar, zo vond hij.
Dat maakte de familie zenuwachtig,
want voor de klanten was hij geen partij.
Al waren de protesten nog zo krachtig,
hij bleef, totdat zijn vrouw zei: " 't Is voorbij!"

De jonge Jansen wilde muren slechten.
De hokjesgeest, daar ging hij iets aan doen.
De kamertjes waaraan wij allen hechtten
zijn omgebouwd tot een kantoorplantsoen.
Ik kwam achter een dadelpalm terecht en
meneer van Baren ging met vroegpensioen.

De koffiedames zijn nu apparaten:
elk kopje wordt met veel lawaai gewrocht
en dus gaat iedereen nog harder praten.
Men heeft het over warmte, kou en tocht.
Ik dagdroom van 't kantoortje waar we zaten
en denk: ik zou je missen als het mocht.

Maar 't is niet erg, dat ik niet goed kan werken:
bedrijfscohesie staat er op het spel
en wie zou die nou niet willen versterken?
Ik als kantoorplantsoenbewoner wel!
Vooral omdat geen mens het op kan merken
dat ik wat zit te soezen bij Excel.

Niels Blomberg, Almere

6e prijs

Code

Ik heb je altijd nog eens willen vangen
Niet in vrij vers maar in een strak sonnet
Jouw vrijheid in beperking vastgezet
De wanden met mijn regels vol gehangen

En dan dat onuitsprekelijk verlangen
jouw ongerijmdheid rijmend ingebed
zo zonder rijmdwang door naar het terzet
de pen messcherp, wellicht mijn zwanenzang, en

daar is de chute: een regelrechte ode
aan jou om wie ik nooit hoefde te smeken
jij liet je vinden, lang voor ik je zocht

nog maar twee regels om me uit te spreken
uit pure nood versleuteld in een code:
mijn lief, ik zou je missen als het mocht

Mariet Lems, Voorburg

7e prijs

Mijn lief

Ik zou je missen als het mocht
Tien jaren waren wij tezamen
Jij zat vaak stil achter de ramen
Wij waren aan elkaar verknocht.

Wit haar had jij en op jouw neus
Zowaar een piepklein donker vlekje
Je was bepaald geen lachebekje
Maar meer had jij iets mysterieus.

Je wekte mij vaak 's ochtends vroeg
En wat ik nimmer zal vergeten
Jij had een neus voor lekker eten
Iets wat je blijkbaar in je droeg.

Toch aten wij niet buitenshuis
En niet omdat jij altijd smakte
Of ik voor jou je eten prakte
Wij zaten liever voor de buis.

Behoedzaam bijna was je tred
Vaak langzaam jouw manier van lopen
En lekker bij elkaar gekropen
Zo deelden wij dan daags het bed.

Mijn lief, die leegte doet mij pijn
Ik mis je nu al zoveel dagen
En steeds loop ik mij af te vragen:
Zou er een poezenhemel zijn?

Gerda Koppelman, Almelo

8e prijs

Als het mocht

Ik zou je kussen als het mocht.
Je hals, je nek, je slaap, je wang.
Ik zou je kussen als het mocht.
Op schoolplein, fietsenhok, de gang.
Ik zou je kussen als het mocht.
Bij bio, wiskunde en zang.
Ik zou je kussen als het mocht.
Elke les een heel uur lang.

Ik zou je kussen als het mocht.
Je schouder, buik, je lieve mond.
Ik zou je kussen als het mocht.
In schoolbank, zomaar op de grond.
Ik zou je kussen als het mocht.
Bij elke les waar ik je vond.
Ik zou je kussen als het mocht.
Dag en nacht het schooljaar rond.

En in die eeuwig durende zomervakantie:

Ik zou je missen als het mocht,
maar ach het mag niet wat ik zocht.
Ik ben scholier, jij lerares,
dus droom ik verder deze les.

Andries Middelbos, Gasselternijveen

9e prijs

Opgekropte woede (light verse)

Wat haat ik jou, Rick van de Kwik-Fit garage
Al ben jij mijn baas en al loop ik hier stage
Je zit maar te zieken, je blijft mij maar dissen

Er woedt in mij woede, die krop ik maar op
Liefst gooi ik een tang of een krik naar je kop
Maar die tang is te licht en die krik zou je missen

Als het mocht wierp ik liever een loodzware boor
Of een motorblok recht op je neus of je oor
Om die duivelse grijs van je smoelwerk te wissen

Maar niet uiteraard voordat jij nog bij leven
Mijn stageverslag eerst een 10 hebt gegeven

Maarten van Petersen, Amstelveen

10e prijs

vertel me

Ik zie het al voor me. Ik met gemak
honderdduizend vragen stellen en jij
aan één stuk door vertellen wie je bent,
wie je vroeger was.
Was je goed of fout, dapper of lafhartig?
Trouwens, wist je dat ze zwanger was?
Speelde jij vandaag de held maar
werd je uitgerekend morgen bang?

Dan lijk je vast op mij, sprekend zelfs.
Ik zou je missen als het mocht,
als de wereld eerder had verteld,
ik je eerder had gezocht,
ik je eerder had gekend,
en ik je niet verwijten kon
dat jij als jonge vent een liefje vond.

Een meisje dat een dansje waagde
in haar tienerjaren, rokken tilde,
kusjes gaf, zichzelf verkocht
aan jou in ruil voor etenswaren.
Niet veel later, jij was weg,
werd ze kaalgeschoren
voor het waaggebouw,

door volk en recht een snol,
een hoer, een del genoemd.
Je had ze moeten horen,
met de kwast nog in de hand,
die brave slager en z'n knecht
en onze burens in de Bavinkstraat
aan de goede kant.

Nu de waarheid niet meer zwijgt,
wil ik weten wat ik missen kan.
Ben jij de Duitser op de foto
die met mama vrijt?
Niemand thuis had blonde lokken,
behalve ik, het moffenkind
dat sprekend op haar vader lijkt.

John Wijnen, Oss